

нълъ. (*Il était devenu maigre*). Т. 107. Въ окото му се вирѣше сълза, и посръна побѣлѣлата му глава. Тб. 13.

Посрѣнжълъ пр. 1) понурый: Ето по-главни-ти бѣлѣзи, кон-то може да задаватъ страхъ, че ще ся яви рахытисъ: дѣцата стоять посрѣнли и угрыжены. Л. Д. 1871 р. 124. 2) побѣднѣлый: Тебе самичкъ заварихъ, Посрѣнжла, посрѣнжла. Пк. 92.

Поста с. ж. участокъ поля, намѣченный для житѣя: Житѣя ся почва, къту додѣть сутрѣ рано на нивѣ, и ся прикрѣстїть по христиански, нарѣдѣть ся отъ еднѣ странѣ нивы по пѣколко си мина, и жињкътъ наведены, пристаивающе напрѣдъ въ упредѣлено пространство, кое нарѣчкътъ „поста“. Пк. 55. Отъ поста излегла девойка, На брата си говорить: Брату ле, брате Стояне! Подай ми вода студена, Найди ми сенка дебела". М. 658. (ср. постоть).

Поставіхъ и. св. 1) поставлю, построю: Шю цар с поставил тута меѧну. Пс. 12, 122. 2) поставлю, приставлю: Менъ ма поставиха да вѣрда караѹль на врататѣ. 3) постановлю: Ако и никога да не съмъ управлявалъ но научихъ са отъ законытѣ и отъ мадри-тѣ человѣцы които ги поставихъ (*et par les hommes sages qui les ont faites*). Т. 347.

Посталъ пр. тошій: И ето другы седьм кравы вълизахъ слѣдъ онѣзи изъ рѣкѣтѣ, грозны и посталы. Библія, 35. Едно чудовище което има глава грамадно голѣма, а сичкото му друго тѣло пустало и лишено отъ храна (*extenué et privé de nourriture*). Т. 359. Кучето молило ся на Вѣлкътъ, да го не јде сега, чото сега, рекло, съмъ сухо и пустало. Сб. 77. А най паче онова пустало и крѣхко мѣсо, кое вадѣтъ отъ край грѣбнака на дѣцѣ страны колимаго скота и го зѣвѣтъ рибици сушкѣтъ и кѫдѣтъ. Пк. 38.

Посталъ с. м. обыкн. во мн. ч. Постале родъ обуви: Не давай пары томува, комуто скрѣзать постале-тѣ. Сир. Не давай пары на заемъ на кабадай-тѣ, че не цѣши да ги видишъ вече. Ч. 193. Сейменски посталѣ или капаклие.—Той ще да ти купи и посталци. К. II, 67. **Посталче** Посталчета ум. Посталчета назв. цвѣтка.

Постегъ са ил. св. **Постагамъ** са ил. дл. повздержусь, воздерживаюсь: А колко повече бы ся спестило ако ся постыгнѧше чловѣкъ та не харчи у несвѣтъ по моды и по другы лудоси. Л. Д. 1873 р. 219.

Постегъ с. м. подируга: Не сѣди тате не плачи, На йзведи кона добрesta Стѣгни го с дванаесъ постедзи, Па иди у град София. Пс. 84 г. 1, 164.

Постекъ **Постечъ** ил. св. пріобрѣту, наживу: Работафъ си за година, Година непогодена! Си постекофъ за хиляда, Пуста незгодна година. М. 250. Дуръ да си пойдамъ пуста чужина, Тамо ке седамъ седумъ години, Ке си постеча седумъ хиляди. М. 289.